

Arrest

nr. 344 700 van 13 april 2026
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STYNEN
Diksmuidestraat 2
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Algerijnse nationaliteit te zijn, op 20 juni 2025 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 12 mei 2025 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 februari 2026, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DE GROOTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. D'HONDT, die *loco* advocaat K. STYNEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. VAN ROMPAEY, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 27 januari 2025 dient de verzoeker een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, dit met het oog op de gezinshereniging met zijn Belgische partner in een geregistreerd partnerschap, mevrouw E. M. F.

Op 12 mei 2025 wordt deze aanvraag geweigerd. De gemachtigde van de minister van Asiel en Migratie neemt met name een beslissing met de titel "*beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten*".

Het betreft de thans bestreden beslissing. Zij werd, onder de vorm van een bijlage 20, aan de verzoeker ter kennis gebracht op 22 mei 2025 en is als volgt gemotiveerd:

"(...)

In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 27.01.2025 werd ingediend door:

Naam: B.

Voornaam: Y.

Nationaliteit: Algerije

Geboortedatum: (...) 1994

Geboorteplaats: O.

Identificatienummer in het Rijksregister: (...)

Verblijvende te/verklaart te verblijven te: (...) 9470 DENDERLEEUV

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van ander familielid van een burger van de Unie.

Betrokkene vroeg op 27.01.2025 gezinshereniging aan in functie van zijn echtgenote E. M. F. (RR (0) xxx), Belgische nationaliteit, in toepassing van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980.

Artikel 40ter, §2 van de Vreemdelingenwet stipuleert als volgt: “§2 De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de volgende familieleden van een Belg die geen gebruik maakte van zijn recht van vrij verkeer en verblijft overeenkomstig artikel 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, dan wel niet voldoen aan de voorwaarden zoals voorzien in §1: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 2°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen; ...”

Artikel 40ter, §2 van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging “de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg:

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

Ter staving van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon werd een attest dd. 23.04.2025 voorgelegd waaruit blijkt dat ze in de periode januari 2024 – juli 2024 en oktober 2024 – april 2025 een leefloon ontving.

Gelet dat artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 expliciet stelt er geen rekening kan worden gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, kunnen deze voorgelegde bedragen niet mee in overweging genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon in het kader van de huidige aanvraag gezinshereniging.

Het komt toe aan betrokkenen hun aanvraag te actualiseren (arrest RvS nr. 222.809 dd. 12.03.2013).

De behoefteanalyse overeenkomstig artikel 42, §1, tweede lid van de wet van 15.12.1980 is in dit geval overbodig. Er werd immers niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen ontoereikend zijn, wel dat ze volgens de voorwaarden overeenkomstig artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 niet mee in overweging kunnen genomen worden bij de beoordeling van de bestaansmiddelen.

Uit het geheel van de beschikbare gegevens blijkt niet dat betrokkene voldoet aan de vereiste voorwaarden van artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 om het verblijfsrecht in België te verkrijgen op basis van gezinshereniging.

De aanvraag gezinshereniging wordt geweigerd. Het AI van betrokkene dient te worden ingetrokken.

De Dienst Vreemdelingenzaken wenst uw aandacht erop te vestigen dat de te vervullen voorwaarden van de gezinshereniging cumulatief zijn. Aangezien minstens één van deze voorwaarden niet vervuld is, wordt uw aanvraag van verblijf geweigerd. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft de andere voorwaarden niet volledig onderzocht. Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe aanvraag van verblijf deze andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of

analyse die zij nodig acht. De Dienst Vreemdelingenzaken raadt u aan uw dossier grondig na te kijken vooraleer een nieuwe aanvraag in te dienen.

(...)"

2. Over de rechtspleging

2.1. Aan de verzoeker wordt het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan.

2.2. De verzoeker heeft de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) er tijdig van in kennis gesteld dat hij geen synthesememorie wenst neer te leggen.

Dienvolgens wordt de procedure verdergezet conform artikel 39/81, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.3. De partijen werden per brief van 25 februari 2026 opgeroepen voor de terechtzitting van 23 maart 2026. In deze oproeping werd aan de beide partijen - met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet - gevraagd om alle inlichtingen en bescheiden over te maken met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging.

De verweerder heeft, gevolg gevende aan de voormelde vragen, op 19 maart 2026 schriftelijk meegedeeld dat de wettelijke samenwoning tussen de verzoeker en zijn partner werd stopgezet. De verweerder staaft dit gegeven met een afschrift uit het Rijksregister.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat een verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering, volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partij bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

Wanneer er twijfel rijst omtrent het belang van een verzoekende partij, komt het haar toe aan de Raad alle nuttige gegevens ter beoordeling voor te leggen die kunnen aantonen dat zij in de concrete omstandigheden van de zaak een belang bij de nietigverklaring heeft of behoudt (RvS 7 januari 2015, nr. 229.752).

Ter terechtzitting wordt gewezen op de door de verweerder overgemaakte stukken, waaruit blijkt dat de wettelijke samenwoning eenzijdig werd stopgezet op 7 augustus 2025. De raadsman van de verzoeker betwist dit gegeven niet. In deze omstandigheden blijkt niet dat de verzoeker nog een actueel belang heeft bij huidig beroep. Hij diende een aanvraag met het oog op gezinshereniging in op grond van artikel 40*bis*, §§ 1, eerste lid, 2° *juncto* artikel 40*ter*, § 2, van de Vreemdelingenwet. Een dergelijke aanvraag vereist – om als familielid van een burger van de Unie of Belg te kunnen worden beschouwd – een overeenkomstig de wet geregistreerd partnerschap met een Belgische onderdaan. Het blijkt niet dat dit actueel nog het geval is, waar de wettelijke samenwoning inmiddels eenzijdig is stopgezet. De verzoeker komt, ook na een gebeurlijke vernietiging van de bestreden weigeringsbeslissing, hoe dan ook niet meer in aanmerking voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie/Belg als partner in het kader van een overeenkomstig een wet geregistreerd partnerschap.

Gevraagd naar het actueel belang bij het beroep in het licht van de stopzetting van de wettelijke samenwoning, geeft de raadsman van de verzoeker aan zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad. Er worden geen argumenten naar voor gebracht die erop kunnen wijzen dat de verzoeker nog steeds een

voldoende belang heeft en dat de nietigverklaring van de bestreden beslissing hem nog een nuttig voordeel kan opleveren.

Het beroep is derhalve niet-ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien april tweeduizend zesentwintig door:

C. DE GROOTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
K. VERKIMPEN,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

K. VERKIMPEN

C. DE GROOTE